

СТОЯНЪ ДРИНОВЪ

В ИЕ го познават от много негови стихотворения печатани въ вашитѣ читанки и христоматии.

Кой отъ васъ не е челъ неговитѣ книги: „Весели случки“ и „Изворче“? Колко хубостъ блика отъ тяхъ!

Стоянъ Дриновъ не е живъ. Преди десетъ години — на 7 августъ 1923 г. той се помина скоропостижно въ София. Ето, минаха се десетъ години отъ какъ смъртта отне живота на единъ отъ най-добритѣ наши детски поети. Отне отъ насъ едно сърдце, което бѣше пълно съ любовъ къмъ хората, съ любовъ къмъ децата.

Поточе

ПОТОЧЕ

Пѣнесто поточе
мѣта се игриво,
скача. пѣй, клокоче,
бърза като живо.

Край брѣга върбитѣ
въ него се оглеждатъ
и тамъ, надъ струитѣ,
тихичко нареждатъ.

Славейко въ листата
кръшенъ гласъ извива —
пѣни се водата,
бърза като жива.

Стоянъ Дриновъ

ТРЪГНА ЖАБОКЪ ДА СЕ ЖЕНИ

Както всичкитѣ ергени
и жабокътъ се зажени;
деветъ села той обходи,
де не пита, де не броди.

Ходи, пита за женица,
въртокжщна, хубавица,
ала вредомъ съ глъчъ и глуми
чувахе все тежки думи:

— На такива ли хлапаци,
голобради, безъ мустаци,
ще си даваме момитѣ —
ха, прѣждома отъ вратитѣ!

И тѣжи, тѣжи жабока,
мѣка мѣчи го дълбока —
безъ жена какво ще прави!
Не — ще трѣбва да се дави.

Туй реши, но мигомъ видѣ,
че къмъ него паякъ иде
и въ главата му проблѣсна
мисль нѣкаква прекрасна.

И скръбъта си той забрави,
три педи веселъ скокъ направи,
грабна паяка съ краката
и налага го въ устата;
пипалата вънъ остави —
съ тяхъ мустаци си направи.

Но мустаци — за невѣра —
дълги като на пѣдаря...
Кой сега ще му откаже?...
Та, ей съ тѣзъ мустаци, даже
отъ ергенски по-голѣми,
не жена, а петъ ще вземе!

Стоянъ Дриновъ